

Работливата маймунка.

Дома си едни хора имали една питомна маймунка. Тя имъ шетала като пѣргавъ слугиня: носила вода, подливала и прѣмитала, подклаждала огъня, мие-ла сѣдове и т. н. Толкова била тя работна, че не обичала никога да стои праздна, а все ще подканя господарката си да ѝ даде нѣщо да върши.

Веднажъ господарката била изъ махлата на приказки. Дѣтенцето ѝ сладко си спѣло въ люлката, а маймунката го пазила отъ мухитѣ и го люлѣла. На огъня се грѣела вода, съ която жената, щомъ се върнѣла, щѣла да окѣпи дѣтенцето, както правѣла всеѣки день.

Жената се позабавила, а маймунката си помислила, че добрѣ е тя да свѣрши тази работа и самичка. И ето я, залавя се за работа: дониса коритото, снима котела отъ огъня, съблича дѣтето, милва го и го поставя да легне въ коритото.

Малкото дѣтенце я познава, защото тя и другъ пѣтъ го е забавлявала; то не плаче, а се усмихва и закача маймунката съ тънцитѣ си прѣстенца.